

Kominík pro štěstí

Helena Vondráčková

Po střeších přichází,
kabát má od sazí,
kominík, dobrý náš kamaArád.

A děti za ním táhnou,
chtějí si na něj sáhnout,
chtěj se smát, smát, smát,
smát, smát, smát, smát.

Kdo mu sáh na peří znovu rád uvěří,
že mu dál štěstí jen bude přát.
Vždyť i člověk, marná sláva,
vždycky jej vyhledává, chce se smát,
smát, smát, smát, smát, smát, smát.

Kominík pro štěstí roztančí náměstí,
ani já opodál nechci stát.
řeknu mu pěkně zblízka:
chci taky trochu štístka. Chci se smát,
smát, smát, smát, smát, smát, smát.

La-la-lá, la-la-lá, la-la-lá, la-la-lá...